

Nr 194.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 13 april 1922 om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper; given Stockholms slott den 14 mars 1924.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 13 april 1922 (nr 175) om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

K. J. Beskow.

Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 13 april 1922 (nr 175) om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Härigenom förordnas, att förordningen den 13 april 1922 om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1925, dock att de i 3 § 5 mom. meddelade föreskrifter skola tillämpas först från och med dag, som Konungen efter särskild prövning bestämmer; ägande Konungen under förordningens giltighetstid, om särskilda förhållanden därtill föranleda, förordna om nedsättande av de i förordningen stadgade avgifter till lägst de belopp, med vilka avgifter i motsvarande fall utgingo enligt förordningen den 15 augusti 1913 (nr 191) om ändrad lydelse av 3 § i ovannämnda förordning den 6 november 1908.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 14 mars 1924.

Närvarande:

Statsministern TRYGGER, ministern för utrikes ärendena friherre MARKS VON WÜRTEMBERG, statsråden MALM, EKEBERG, BESKOW, MALMROTH, HASSELROT, STRIDSBERG, LÜBECK, CLASON, WOHLIN, PETTERSSON.

Departementschefen, statsrådet Beskow, anför:

Jag anhåller nu att få för Kungl. Maj:t anmäla frågan om fortsatt tillämpning av de bestämmelser rörande provisorisk förhöjning av stämpel-satserna vid köp och byte av fondpapper, vilka innefattas i förordningen den 13 april 1922 (nr 175) om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper. Jämlikt förordning den 28 mars 1923 (nr 40) äga sagda bestämmelser giltighet till och med den 30 juni 1924. Stämpelavgifter vid respektive köp och byte av aktier, lotter samt andels- och delaktighetsbevis utgå enligt 1922 års förordning i huvudsak med fyra gånger så stora belopp som de enligt förordningen den 15 augusti 1913 (nr 191) om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper gällande skattesatserna; för obligationer äro stämpelsatserna i huvudsak fördubblade. Dylika skattesatser hava i det stora hela tillämpats från och med den 1 december 1918, och ersatte då, såvitt angår aktier, lotter samt andels- och delaktighetsbevis, de jämlikt förordningar den 30 mars 1917 (nr 101) och den 12 mars 1918 (nr 123) stadgade stämpelförhöjningarna.

Angående vad som tidigare förekommit i detta ämne tillåter jag mig att hänvisa till de utdrag av statsrådsprotokollen över finansärenden för den 24 februari 1922 och den 26 januari 1923, som äro fogade, det förra vid propositionen nr 91 till 1922 års riksdag och det senare vid propositionen nr 50 till 1923 års riksdag.

*Departements-
chefen.*

Stämpelavgiften vid köp och byte av fondpapper inbragte under högkonjunkturen betydande belopp trots de då gällande lägre skattesatserna. Inkomsten av stämpelavgiften har sedermera högst avsevärt nedgått, ehuru de allmänna skattesatserna i det stora hela varit oförändrade från och med den 1 december 1918. Beloppen av försålda fondstämplor hava sålunda utgjort, i hela krontal räknat:

år 1919	kr. 8,301,894	år 1922	kr. 2,362,046
» 1920	» 5,448,826	» 1923	» 1,853,283.
» 1921	» 2,320,751		

Då frågan om fortsatt giltighet av de högre stämpelsatserna vid köp och byte av fondpapper tidigare varit före, har bland annat från bank- och fondinspektionens sida gjorts gällande, att läget på fondmarknaden krävde en nedsättning av fondstämpelavgiften. Enligt vad jag under hand inhämtat är inspektionen fortfarande av denna mening. Ehuru man från statsmakternas sida icke helt velat underkänna de av bank- och fondinspektionen framförda skälen för en nedsättning av fondstämpelavgiften, har dock gjorts gällande, att några övertygande skäl knappast förebragts för att den högre stämpelavgiften skulle hava någon avsevärd inverkan på den rådande situationen på fondmarknaden. Därjämte hava statsfinansiella synpunkter ansetts göra det betänkligt att utan synnerligen tungt vägande skäl upphöra att utnyttja de skattekällor av någon betydelse, som redan anlåtats.

För egen del kan jag giva min anslutning till de skäl, som tidigare återopats till förmån för en fortsatt tillämpning av de högre stämpelsatserna vid köp och byte av fondpapper. Det är enligt min mening uppenbart, att det statsfinansiella läget för närvarande icke medger en nedsättning av nu utgående fondstämpelavgifter. Vid framläggandet av finansplan för statsregleringen för budgetåret 1924—1925 har också förutsatts, att den högre fondstämpeln komme att gälla även under sagda budgetår, och beräkningen av stämpelmedlen har verkställts under denna förutsättning. Även nu torde emellertid endast en begränsad giltighetstid för de högre skattesatserna böra bestämmas, med rätt för Konungen att under denna tid, om särskilda förhållanden det påkalla, förordna om nedsättande av avgifterna till lägst de belopp, varmed avgifter i motsvarande fall utgingo enligt förordningen den 15 augusti 1913.

Då frågan om införande å Stockholms fondbörs av terminsaffärer och därmed i samband stående s. k. reportavtal fortfarande är på prövning beroende, synes mig icke heller någon ändring nu böra ifrågakomma av de bestämmelser i 1922 års förordning, som äro avsedda att reglera stämpelplikten vid sådana avtal.

Jag ifrågasätter sålunda icke någon saklig ändring uti bestämmelserna i 1922 års provisoriska förordning. Det synes därför lämpligt, att — liksom föregående år — den författningsbestämmelse, som för vinnande av ifrågavarande ändamål erfordras, allenast får det innehåll, att berörda förordning skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1925, var till övergångsbestämmelsen i 1922 års förordning måste fogas.

Sedan departementschefen härefter uppläst ett inom finansdepartementet utarbetat förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 13 april 1922 (nr 175) om ändrad lydelse av 3 § i förord-

ningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, hemställer departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte i proposition till riksdagen föreslå riksdagen att antaga nämnda förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla och förordnar, att proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Gunnar Grip.